

Wacław Hieronim Sierakowski, starowierny pasterz w XVIII. wieku.

Przez

Maurycygo hr. Dzieduszyckiego.

(Obacz Nr. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 47, 48, 49 i 50 Dod. tygodn.)

Dalszy ciąg te tamentu i koniec. Śmierć i pogrzeb. Powszechna żaloba. Wspomnienia z życia Sierakowskiego. Portrety Sierakowskiego przechowane. Pomnik.

„Sam zaś uciekam się do wielkiego i nigdy nieprzebranego „miłosierdzia Boskiego i Chrześcijańskiej miłości kochanych owieczek „moich, ażeby mnie każdy według woli swojej i natchnienia Ducha „Przenajświętszego ratował i duszy mojej w drodze wieczności do „utrzymania jak najrychlej upragnionej pociechy widzenia Twarży „Boskiej pomagał. Ciało moje żądam aby było pochowane w ka- „tedrze mojej, w grobie arcybiskupim bez wszelkiej powierzchownej „pompy i apparencyi i owszem tak jak dłużnikowi, który wiele Bogu „i ludziom winien należy, w trumnie dębowej prostej, przy zapale- „niu świec tylko sześciu trzechfuntowych. Do wykonania zaś ni- „niejszego testamentu i zadosyć uczynienia tej ostatniej woli mojej „i dyspozycyi obieram sobie Exekutorów JW. Imci księdza Krystyna „Cieszkowskiego Biskupa Nisseńskiego, WW. Imci ksks. Dominika „Seudzimira Scholastyka, Łukasza Godurowskiego kantora i oficyała „mojego jeneralnego, Macieja Pruskiego Audytora i Franciszka Le- „szczyńskiego Sądów moich zadwornych Delegata, Prałatów i kano- „ników moich katedralnych lwowskich, co oni z przychylności swo- „jej, afektu i przywiązania dla mnie jako Pasterza *gratis pro Deo* „wykonają. Który to mój testament mój, oraz Successora mojego „na Arcybiskupstwie, familią moją i exekutorów niniejszej woli mo- „jej, Najwyższej i Najlaskawszej Najjaśniejszych Ich Ces. król. i „Apost. Mości Majestatów Protekcyi, tylą łaskami dobrotliwie za- „szczycony najpokorniej polecam, żeby zaś w czasie roku jednego „od dnia z tego świata zejścia mojego stało się zadosyć temu testa- „mentowi mojemu JW. J. ks. Ferdynand Kicki Biskup Targenski „Sufragan koadjutor mój i *gratus* Successor jako *Loci Ordinarius* „przychylną mieć o tém panić i JMM. Exekutorów moich o Exe- „kucyą tej ostatniej woli mojej i o *calculus* raczy *urgere*. Ja zaś „niniejszy testament dla tém większej wiary i wagi (*salva meliori* „*dispositione* jeżeli Pan Bóg pozwoli) własną ręką podpisuję i pie- „częcią stwierdzam. Dan w pałacu moim Arcybiskupim Obrószynskim „dnia trzynastego miesiąca października 1780. Wacław Arcybiskup m. p.

Następują podpisy obecnych uproszonych świadków Arcybiskupa ormieńskiego Augustynowicza, koadjutora jego Tumanowicza, Bi- skupa nominata ruskiego Piotra Bielańskiego, Macieja Kaźmierza Skorupki Wice-Prezesa Apelacyi, dwóch radców Apelacyi Jakuba Hadziewiczza i Alexandra Zielonki, Archidyakona Mikulskiego i kano- nika Wojciecha Wittana, nakoniec Notaryusza apostolskiego Michała Gorczyckiego.

Trzydziestego października t. r. odbył się w katedrze skro- nny pogrzeb Wacława ściśle według jego rozporządzenia, piętna- stego zaś listopada złożono na usilne prośby kolegiaty P. Maryi, serce jego w tym kościele w obec tłumów płaczącego ludu, przy obchodzie, któremu przewodniczył Krystpin Cieszkowski Biskup Nisseński, a wymownym kazaniu, byłego Jezuita Ludwika Brzyskiego teraz kanonika kolegiaty lubelskiej z tekstu nader trafnego: „Gdzie jest skarb Twój tam jest i serce Twoje“ 311). Wystawił „w niem żywo ową serdeczną miłość, jaką pałał Wacław dla Maryi

311) Mateusz r. 6 w 21. Kazanie to przypisane następcy Sierakowskiego Fer- dynandowi Kickiemu, wyszło zaraz w druku we Lwowie pod tytułem: „Sprawiedliwe pochwały Serca Cnót Chrześcijańskich pe- „nego a szczególnie skuteczną Miłością palającego Naj- „dostojniejszej Matki Boskiej, rzetelnie wyrażone w kazaniu „przy złożeniu uroczystym w kolegiacie lwowskiej N. P. M., „serca ś. p. i t. d.“ (8vo). W przedmowie wyraża Kickiemu własną wdzięczność, że go po upadku Zakonu Tow. J. wziął do swego domu i jak ojciec nim się opiekował. Jest o tym obchodzie wzmianka i w Su- plemencie do Nru. 98 Gazety Warszawskiej r. 1780.

„już od pierwszej młodości i będąc jeszcze uczniem Akademii Kra- „kowskiej, kiedy w każde Jej święto po ścisłym poście do ŚŚ. Sa- „kramentów przystępował i najczęściej go przed Jej obrazem w mo- „dlitwie zagłębionego widziano. Jak potem od święcenia swego na „kapłaństwo aż do ostatniej chwili przez lat 54 codziennie, mimo „słabości, mimo tysiącznych zatrudnień podróży i przeszkód, prócz „całego Rożańca zwykle i kapłańskie godzinki o Najświętszej Pannie „odmawiał, lubo ogólnie siedem do ośmiu godzin dziennie na mo- „dlitwie i rozmyślaniu trawił. A ileż to dał jawnych dowodów „swego synowskiego do Maryi przywiązania! Któż więcej nad niego „rozszerzał Jej cześć we wszystkich sobie z kolei powierzonych „diecezyach, aż nakoniec uwieńczył Ją w wielkim ołtarzu katedry? „Na Jej więc łonie serce to spoczywać powinno, w tej kolegiacie „co jest jego dziełem i wymownym eci dla Niej dowodem. Za jej „też pomocą wykonał tyle spraw chwalebnych, Ją musiał widzieć „i w ostatniej godzinie, kiedy tak słodko się uśmiechał!..“

Serce Wacława zostało złożone (jak wyjaśnia przypisek) „nad „Zakrystyą w miejscu jakby umyślnie na nie w murze wykowaném, „które dniem przed tym pogrzebem, trafunkiem okazało się.“

Ledwie gruchnęła za obrębami tej dyecezy wieść o jego zgo- nie, zaraz odezwały się wszystkie dzwony wdzięcznego mu Prze- myśla, a tameczny Szufagan i jeneralny Oficjał Michał Roman Sierakowski Biskup Prusseński, wprowadził tylko imiennik zmar- łego, ale od lat najmłodszych dobrodziejstw jego obsypany, sprawił mu w niebytności Biskupa Kierskiego, 26. listopada t. r. własnym kosztem solenne Exekwie 312). Podobne żałobne nabożeństwo odbyło się 30. t. m. w Warszawskim kościele Św. Krzyża u Misionarzów, gdzie wielką mszą spiewał Wodziński Biskup Smoleński 313) a współcześnie modliła się za jego duszę przez cały miesiąc dyecezya Łucka, bo już 9. listopada wydał był z Warszawy dawny Wacława przyjaciel Feliks Paweł Turski Biskup natenczas łucki i brzeski list pasterski do swych owieczek polecając im: „nieśmiertelnego wspo- „minania godnego pasterza, który przykładnej w czterech dyecezyach „świętobliwości, gorliwych około pomnożenia chwały Boskiej i od- „kupionych krwią Chrystusową dusz dobra, zabiegów, hojnych na „jednych wystawienie, na drugich domów boskich wspaniałe ozdo- „bienie nakładów, zaszczerpionej w duchowieństwie do przyzwoitego „sprawowania kapłańskiego urzędu sposobności, wskrzeszonego przez „różne zbawienne wynalazki między wiernymi Chrześcijańskiej po- „bożności ducha, litościwego nędzy ubogich i sierot opatrzenia i „wsparcia, wiekami niezatarte zostawił ślady, nakoniec po stoczonyj „dobrze utarczce, po dokonanych zasług biegu, po dochowanej niena- „ruszenie Bogu i ludziom wierze pełen dni i doskonałości w 81 „wieku swego roku zawołany został po odebranie korony spra- „wiedliwości“.

Długo rozpowiadano sobie o jego śmierci, życiu i cnotach, którym sam nawet tak surowy i uszczyplivy Kitowicz nie szczędzi pochwał 314). Szanowano go i czczono powszechnie jako ostatni już zabytek starych polskich prałatów, jako żywą tradycyą z pano- wania trzech królów, Augusta II., Augusta III. i Stanisława Ponia- towskiego, i tego wszystkiego co dawna Polska miała najznako- mitszego w XVIII. wieku. A jakkolwiek mieliśmy już dość sposobności poznać jego zalety przez cały ośmdziesiątletni ciąg jego życia a 43 lat biskupiego na czterech stolicach zawodu, nie możemy pominąć szczegółów podanych od współczesnej Gazety Warszawskiej według wiarogodnych ze Lwowa doniesień: 315)

312) Gazeta Warszawska N. 105 z 1780.

313) Gazeta Warszawska N 97 z 1780.

314) Opis Obyczajów i Zwyczajów za panowania Augusta III. Petersburg 1855 T. I. str. 120.

315) Suplement do Nru. 98 z 1780.

„Codzień na medytacji, codzień roztrząsanie sumienia, codzień „pacierze kapłańskie i inne modlitwy, codzień mszą św. odprawował, „do której gotując się kilka razy na tydzień spowiadał się. Przez „trzy dni w tygodniu ściśle, nie przez cały dzień nie jedząc, pościł „i ledwie wieczorem herbatą lub kleikiem tylko posilając się. Gdy „zaś w ostatnich latach, zakazali mu lekarze tak długiego i czę- „stego niejedzenia, usłuchał ich, ale natomiast nałożył na siebie „(prócz zwykłych długich modlitw) odprawowanie codzienne psal- „mów pokutnych, psalmów gradualnych, litanii o Wszystkich ŚŚ., „Oficium o Matce Boskiej i Oficium za zmarłych. Jadł już więc „obiady w dni postne, ale nigdy w te dni nie używał mięsnych lub „maślanych potraw: że zaś znów zakazali mu lekarze jedzenia ryb „i oliwy, chętnie ich i w tém usłuchał, lecz ani na mięso ani na „masło namówić się nigdy nie dał, a tak kilka potrawek jego po- „stnych, sama tylko sól okraszała, z tém wszystkim 80 lat przeżył. „Pościel jego, na której po wielkich pracach i trudach spoczywał, „sam tylko jeden materac zawierała, ale w tym ani puchu, ani „pierza, ani włosów, ani nawet wlny nie było, lecz same tylko „kręcone słomy grube, niby szpagatami związane powrozy, bardziej „do utrudzenia niż do odpoczynku służące.“

Wspomniawszy dalej znane nam już rozliczne jego fundacje uważa autor tego artykułu, że Sierakowski pozbył się w tym celu wszystkich swych kosztowności, a zostawił sobie tylko skromny biskupi krzyżyk i pierścień z portretem św. Piusa Papieża.

Mówiliśmy już wyżej (w rozdziale IV.), że dziedziczne jego dobra w ziemi Sanockiej Dydnia, Krzywe, Wydrna i Jabłonica ruska przeszły po jego śmierci na brata jego Romana, lecz tak były obciążone różnemi pobożnemi zapisami, że niedługo w rękach rodziny zostały. Prócz danych temuż familijnych wizerunków, których szereg rozpoczynał wspomniany już na początku niniejszej pracy gorliwy obrońca wiary w XVI. wieku Jan Sierakowski Wojewoda Łęczycki darował księdzu Antoniemu Sierakowskiemu od r. 1778 Biskupowi Inflanckiemu swemu imiennikowi, rękawicę biskupią, którą dostał był niegdyś od Maryi Leszczyńskiej królowej francuzkiej krewny jej Prymas Teodor Potocki 316).

Nie mógł mi się napowiadać J. W. ksiądz Arcybiskup ormieński Samuel Stefanowicz, co dobrze pamięta Sierakowskiego i był już kapłanem na jego pogrzebie, jak bardzo kochano go i poważano, jak wielbiło go duchowieństwo lubo go się i bało, bo nie przepuszczał najmniejszej rzeczy niezgadzałej się z kościelnymi przepisami. Jest też podanie między katedralnymi Wikaryuszami; że raz skazał na rekolekcyę jednego z ich poprzedników za to, że na Nieszporach, zamiast litanii o Wszystkich ŚŚ. odmawiał krótszą o Matce Boskiej. Corok zwykł był zamykać się w swym Eremitarzu przy katedrze dla odbywania duchownych ćwiczeń według modły Św. Ignacego.

Nie mało zostało w prawdzie wizerunków tego znakomitego Pasterza tak w przemyskiej jako i w lwowskiej dyecezyi, na szczególniejszą wszakże wzmiankę zasługuje wielki w katedralnej Zakrysty przechowany wizerunek przedstawiający go w naturalnej wielkości siedzącego w krześle, niemniej drugi mniejszy będący w Obroszyńskiej galerii lwowskich Arcybiskupów z długim podpisem jak następuje:

„*Venceslaus Hieronymus de Bogustawice Comes Sierakowski de Stemmate Ogończyk, primum Livonia, dein Camenevi, ex post Premisliae Antistes, ab Augusto III. affirmante Clemente XIII. sedi Leopoliensi praefectus, religione in Deum, pietate in Ecclesias, liberalitate in pauperes, humanitate in omnes, zelo, prudentia et consiliis gubernavit Dioecesim, quam per se illustratam opportunis in coacta Synodo sancitis commendatam fecit. Ecclesiae Cathedrali conspicuam decoris formam dedit, eamque consecravit. Dunajowiciae residentiam cum suis aedificiis restauravit, Obroszyni palatium in parte ampliavit. Mariam Theresiam Imperatricem viduam, Galiciae et Lodomeriae Reginam, qua recens Vasallus Viennae salutavit, a qua intimus Consiliarius status nominatus, insigne Sancti Stephani Magnae Crucis et titulum Comitatus pro se et familia sua obtinere meruit. Abbatiam Tynecensem in augmentum proventuum archiepiscopatum, adstipulante placeto regio in anno 1779 pro se et successoribus Archiepiscopis pro vice sua ad aulam pro eo postulantibus impetravit. Redux Vienna contracta ex continuis pro bono Dioecesis laboribus in infirmitate,*

316) Tamże w przepisku.

„*aetate jam gravior, gregi suo futurum pastorem providere peroptans, annuente Imperatrice Regina et Roma confirmante, Ferdinandum Kicki Praepositum et Suffraganeum Leopoliensem in socium laboris et Archiepiscopatus successorem adscivit. Tandem optime in Deum et patriam meritis aetatis suae 81 anno Obroszyni in suavissimo Christi amplexu placidissima morte quievit, die 25. Octobris Anno Domini 1780, in Ecclesia cathedrali sepultus.*“ Toż po polsku:

„Wacław Hieronim z Bogustawic Hrabia Sierakowski herbu „Ogończyk, najprzód Inflancki, dalej Kamieniecki, następnie Prze- „myski Biskup, od Augusta III. za potwierdzeniem Klemensa XIII. „na lwowskiej stolicy posadzony, z pobożnością ku Bogu, dbałością „o kościoły, hojnością dla ubogich, ludzkością dla wszystkich, gor- „liwością, roztropnością i rozważą rządził dyecezyą, którą od siebie „zbudowaną stosownemi uchwałami na zwołanym Synodzie podniósł. „Kościół katedralny znakomitym kształtem odbudował i poświęcił. „Dunajowską rezydencyą z oficynami odnowił, w Obroszynie pałac „po części rozszerzył. Maryą Teresę Cesarzową wdowę Galicyi i „Lodomeryi królowę jako nowy holdownik w Wiedniu powitał, od „której Tajnym Radcą mianowany, wielki krzyż orderu Św. Szcze- „pana i tytuł hrabski dla siebie i swej rodziny otrzymał. Opactwo „Tynieckie dla podniesienia dochodów Arcybiskupich za najwyższem „przyzwoleniem w roku 1779 dla siebie i następców swych na Arcy- „biskupstwie o ile każdy z nich o takowe dla siebie prosić będzie, „uzyskał. Za powrotem z Wiednia, słabością i ustawicznymi okolo „dobrych dyecezyi prac znękany i wiekiem obciążony, pragnąc opa- „rzyć owczarni swejprzyszłego pasterza za przyzwoleniem Monar- „chini a rzymskiem zatwierdzeniem, przybrał sobie Ferdynanda Kic- „kiego proboszcza i Szufragana lwowskiego, koadjutorem z prawem „następstwa. Nakoniec wielce Bogu i ojczyźnie zasłużony, w 81 „roku życia w Obroszynie w najstarszym Chrystusa ukrzyżowanego „objęciu, najspokojniej zasnął dnia 25. października Roku Pańskiego „1780, w kościele katedralnym pochowany.“

We cztery lata po jego zgonie wystawił mu, niepodobny doń zresztą bynajmniej następca Kicki, w kaplicy P. Jezusa Ukrzyżowanego po prawej stronie ołtarza piękny nadgrobek, którego podstawa z czarnego marmuru równa się wysokością temu ołtarzowi. Na tej podstawie jakoby na katafalku widać naturalnej wielkości postać Sierakowskiego z bledo-żółtawego marmuru w stroju pontyfikalnym, głowa w Infule spoczywa na księdze leżącej na poduszce. Lewą ręką podpira głowę przechyloną nieco ku patrzącemu, prawa przeciska do piersi krzyż na łańcuchu zawieszony. Na piątym tejsze palcu pierścień pasterski z okiem opatrności, którego zwykłe na pieczętkach swych używał. Na wspomnianej czarnej marmurowej podstawie jest napis złocistemi głoskami, teraz bardzo już uszkodzony i ledwie czytelny:

„*Venceslao Hieronymo de Bogustawice Comiti Sierakowski*

„*Post Livonien. Camencien. Premislien. ad Leopoliem. Infulus Evocato*

„*Atque in hac Metropoli Summo per Annos viginti Sacrorum Antistiti*

„*Sacrae Caes. Regiae Majestatis Intimo Actuali Consiliario*

„*Prius ordinis Aquilae albae, deinceps Scti Stephani Magnae Crucis Equiti*

„*Viro in Ecclesia zelo, pietate ac Religione Insigni*

„*Sapientia Consilio in Republica Senatori Conspicuo*

„*Fidelitate in Principem Supremum Integerrimo*

„*Ecclesiae hujus Restauratori ac sacelli istius Conditore*

„*Ferdinandus Onuphrius de Kitki Kiski*

„*Ejusdem in hac Metropoli Succesor*

„*Multis defuncti devinctus favoribus Hoc grati animi ponit*

„*Monumentum*

„*Die 28. Sbris A. Dni. MDCCLXXXIV.*“

Po polsku: „Wacławowi Hieronimowi z Bogustawic hrabiemu „Sierakowskiemu, po inflanckiej, kamienieckiej, przemyskiej Infule „do lwowskiej powołanemu i w tej metropolii przez lat dwadzieścia „najwyższemu kapłanowi, Jego Ces. król. Mości Tajnemu Radcy, „pierwej orderu białego Orła następnie Wielkiego krzyża Św. Szcze- „pana kawalerowi, Mężowi w kościele gorliwością, pobożnością i „duchem bożym odznaczającemu się, Senatorowi w Rzeczypospolitej „mądrością i radą celującemu, w wierności dla Najwyższego Władcy „niezachwianemu, kościoła tego Odnowicielowi a kaplicy tej założy- „cielowi, Ferdynand Onufry na Kitkach Kicki, jego na tej Stolicy „następca, mnogimi nieboszczyka dobrodziejstw zobowiązany, ten „wdzięczności swej kładzie pomnik dnia 28. października R. P. 1784.“

W y k a z

przestrzeni urodzajnej i opodatkowanego przychodu gruntowego w roku 1857

w lwowskim Okręgu administracyjnym.

Obwody	Powiaty podatkowe	Prze- strzeń w milach □	Opodatko- wany przy- chód grun- towy Złr.	Obwody	Powiaty podatkowe	Prze- strzeń w milach □	Opodatko- wany przy- chód grun- towy Złr.
S a n o k	Baligród	11.9	80.700	B r e ż a n y	Bóbrka	9.0	184.976
	Bircza	8.7	110.652		Brzeżany	10.2	218.452
	Brzozów	6.8	144.508		Bursztyn	8.1	179.168
	Bukowsko	6.0	75.310		Chodorów	8.3	231.095
	Dobromil	8.1	124.925		Kozowa	10.4	298.415
	Dubiecko	7.3	136.578		Podhajce	10.7	245.701
	Lisko	7.5	90.046		Przemysłany	8.9	197.014
	Lutowiska	10.3	46.821		Rohafyn	8.1	197.536
	Rymanów	7.5	134.729		Razem	73.7	1,752.357
	Sanok	6.6	150.579				
	Ustrzyki dolne	6.5	69.399				
	Razem	87.2	1,164.247				
S a m b o r	Borynia	11.4	90.245	Z ł o c z ó w	Brody	11.1	166.262
	Drohobycz	12.1	169.520		Busk	10.2	173.800
	Komarno	5.9	180.306		Gliniany	9.6	223.625
	Łąka	5.5	101.957		Kamionka	6.1	81.555
	Medenice	6.7	124.892		Łopatyn	9.2	116.217
	Podbuz	13.0	92.620		Olesko	9.4	140.525
	Rudki	5.6	171.845		Radziechów	9.8	162.087
	Sambor	7.6	264.823		Załośce	10.1	173.828
	Starasól	5.2	122.475		Zborów	11.0	263.292
	Staremiasto	7.9	89.944		Złoczów	9.1	165.771
	Turka	8.6	85.374		Razem	95.6	1,666.962
	Razem	89.5	1,494.001				
P r z e m y ś l	Jarosław	7.0	230.484	T a r n o p o l	Grzymałów	7.4	137.985
	Jaworów	7.3	185.295		Ihrowica	7.3	174.953
	Krakowiec	8.9	204.716		Medyń	6.9	139.693
	Mościska	7.3	223.402		Mikulicze	6.8	138.820
	Nizankowice	7.2	259.411		Skalań	7.8	157.402
	Przemysł	7.3	196.415		Tarnopol	7.2	218.267
	Radymno	7.4	281.979		Trembowla	6.3	128.211
	Sądowa Wisznia	7.1	170.314		Zbaraz	7.4	180.497
	Sieniawa	10.0	264.332		Złotniki	7.1	185.800
	Razem	69.5	2,016.348		Razem	64.2	1,461.628
Ż ó ł k i e w	Bełz	8.0	179.887	C z o r t k ó w	Borszczów	7.2	159.621
	Cieszanów	8.9	134.334		Budzanów	6.8	146.137
	Kulików	6.9	164.398		Czortków	8.2	138.775
	Lubaczów	10.3	170.526		Husiatyn	7.3	149.808
	Mosty wielkie	12.1	105.946		Jazłowiec	8.0	152.953
	Niemirów	6.9	103.923		Kopeczyńce	9.3	183.315
	Rawa	8.7	132.910		Mielnica	6.6	147.222
	Sokal	11.4	215.777		Tłuste	6.2	124.965
	Uhnów	9.3	147.113		Zaleszczyki	6.2	114.364
	Żółkiew	7.6	153.554		Razem	65.8	1,317.160
Razem	90.1	1,508.368					
L w ó w	Grodek	5.4	183.269	S t a n i s ł a w ó w	Bohorodczany	5.6	82.428
	Janów	10.4	165.367		Buczacz	6.7	102.864
	Lwów, miasto	0.6	19.000		Delatyn	19.4	43.183
	Lwów	6.9	194.498		Halicz	8.1	124.589
	Szczerzec	6.5	148.698		Manasterzyska	8.5	146.646
	Winniki	6.6	186.645		Nadworna	14.9	46.180
	Razem	36.4	897.477		Sołotwina	10.3	40.295
			Stanisławów	6.0	85.961		
			Tłumacz	8.6	144.553		
			Tyśmienica	6.6	71.833		
			Razem	94.7	888.532		
S t r y j	Bolechów	10.2	58.850	K o ł o m y a	Gwoździec	5.8	112.935
	Dolina	23.2	57.050		Horodenka	7.7	204.070
	Kałusz	14.5	74.367		Kossów	19.7	47.210
	Mikołajów	9.7	137.487		Kołomya	6.3	61.726
	Roźniatów	12.0	35.472		Kutty	14.6	27.510
	Skole	16.1	56.174		Obertyn	6.9	137.492
	Stryj	10.8	136.673		Peczeniżyn	9.2	56.083
	Wojniłów	9.1	97.951		Sniatyn	5.6	136.519
	Żurawno	11.3	124.345		Zabłotów	4.2	65.303
	Razem	116.9	778.369		Razem	80.0	848.848

Ceny drobnej sprzedaży żywności we Lwowie.

w ciągu czwartej Dekady bieżącego stulecia.

Wykaz dziesięcioletni od roku 1832 po koniec 1841.

(Obacz Nr. 41, 44 45 i 48 Dodat. tyg.)

	Rok	Sty-	Luty	Marzec	Kwie-	Maj	Czer-	Lipiec	Sier-	Wrze-	Paź-	Listo-	Gru-	Cena w prze- cięciu	
		czeń			cień		wiec		pień	sień	dzier- nik	pad	dzień		
		kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	
Pszenna mąka montowa, przedaż na kwarty lwowskie, cena w mon. kon.	1832	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ⁴ / ₈	
	1833	3 ¹ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ³ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁶ / ₈	
	1834	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	3	2 ³ / ₅	2 ⁴ / ₈	
	1835	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ¹ / ₅	2 ² / ₅	2	2	2	2	2	2	2	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ¹ / ₈
	1836	2 ⁴ / ₅	2	2	2	2	2	2	2	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₈
	1837	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ³ / ₅	2 ³ / ₅	2 ³ / ₈
	1838	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	3 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁷ / ₈
	1839	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3
	1840	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	2 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	4	4	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ⁴ / ₈
	1841	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	2 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ⁴ / ₈
Pszenna mąka pytlowana, przedaż na kwarty lwowskie, cena w mon. kon.	1832	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ² / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁶ / ₈	
	1833	2 ⁴ / ₅	1 ¹ / ₅	2 ² / ₅	2	2	1 ⁴ / ₅	1 ⁴ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ⁴ / ₅	1 ⁴ / ₅	1 ⁴ / ₅	1 ⁷ / ₈	
	1834	2	2	2	2	2	1 ⁴ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ¹ / ₅	2 ¹ / ₅	2 ² / ₅	2	
	1835	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ⁵ / ₈	
	1836	1 ⁴ / ₅	1 ⁴ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ² / ₅	1 ² / ₅	1 ² / ₅	1 ² / ₅	1 ² / ₅	2	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ⁴ / ₈	
	1837	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ⁴ / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	1 ⁶ / ₈
	1838	2 ⁴ / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ³ / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₈	
	1839	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ³ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	2 ⁷ / ₈	
	1840	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ³ / ₅	3 ¹ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	3 ⁴ / ₈	
	1841	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	3 ¹ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁷ / ₈	
Pszenna mąka poślednia, przedaż na kwarty lwowskie, cena w mon. kon.	1832	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	
	1833	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ² / ₈	
	1834	1	1	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	1 ² / ₈	
	1835	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	1	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1	
	1836	1 ¹ / ₅	1	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1	
	1837	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	4 ⁴ / ₅	1	4 ⁴ / ₅	1	1 ¹ / ₅	1 ¹ / ₅	1	1	
	1838	2 ² / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ⁵ / ₈	
	1838	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ³ / ₅	1 ¹ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	1 ⁶ / ₈	
	1840	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ² / ₅	2 ⁴ / ₅	2 ⁴ / ₅	2	2	2	2 ³ / ₈	
	1841	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	1 ³ / ₅	2	2	2	2	1 ⁶ / ₈	

Litwinów. R. 1476.

Jan Buczacki i Jan Skarbek uposażają kościół obrz. łac., a pierwszy potwierdza zarazem zapisy od ojca swego temu kościołowi uczynione.

In nom(in)e Dom(in)i amen Ad perpetuam rei memoriam Cuncta que agunt(ur) in tempore ne talia labent(ur) in tempo(r)e decursu solent testiu(m) subsidio roborari Proinde Nos **Johannes** | Heres de **Lythphynow** al(ia)s **Bvezaczky** confirman(tes) legac(i)ones que per Generosum Do(m)in(u)m Johannem Lythphynowsky olim Capit(aneum) Threbowlen(sem) p(at)rem n(ost)r(u)m pro E(c)cl(es)ia **Lythphinow** | sunt legata necno(n) **Johannes** al(ia)s **Skarbek** de Scharauczky Significamus tenore p(raese)nciu(m) quibus expedit generalit(er) vniu(er)s(is) tam p(raese)ntib(us) qua(m) futu(r)is har(um) noticiam habitur(is) Quo(m)od)o | ob remedi(u)m salut(is) n(ost)re et n(ost)rorum p(rae)decessorum ac etiam o(mn)i(u)m nascentu(m) et nascendor(um) n(ost)rorum zelo amoris desuper accensi diem itaq(ue) Judiciary extremi operib(us) pyetatis deposcen(tes) deveni(re) | et vt E(c)cl(es)ia p(a)roch(ialis) in **Lythphinow** n(ost)re collac(i)onis in districtu Halicien(si) dioces(i)q(ue) Leopoliens(i) in honorem An(u)u(n)cciac(i)onis Beate Marie V(ir)ginis fundata per nos et n(ost)ros predecesso(r)es | et erecta c(er)tis daretur stipendys Quo(d) R(e)ctores hui(us) E(c)cl(es)ie pro tempore existen(tes) n(ost)ri et n(ost)rorum successor(um) suffulti p(rae)sidys et Jesu Christi elemencia pro n(ost)ra ac o(mn)i(u)m p(rae)decessorum necno(n) nasce(n)t(u)m | et nascendor(um) n(ost)ror(um) vniu(er)sor(um)q(ue) Chr(ist)icolar(um) salute eo libenci(us) valeant exorare et ibid(em) cultum diuinum sollicit(e) et constant(er) p(er)ag(er)e Qua(r)e agnita constancia Discreti Joha(n)nis de Wyenyawa | dioces(is) Gneznen(sis) ritte exami(n)atum eiusd(em) E(c)cl(es)ie in **Lythphinow** pl(e)b(a)ni et exoratoris n(ost)ri fau(or)ose ad eund(em) a(c)clinati sibi et suis successorib(us) E(c)cl(es)ie p(rae)d(i)cte R(e)ctorib(us) dedim(us) laneu(m) incipi(endo) ab o(p)ido | **Lythphinow** eundo in villa(m) vu(lgarite)r Szumlany.

W imię Boskie amen. Na wieczną rzecz pamiętkę. Wszystkie dzieje dokonywane się z czasem, bywają zwykle przywiezieniem świadków utwierdzone, aby z biegiem czasu nie zaginęły. Przeto My **Jan** Dziedzic na **Litwinowie** nazwiskiem **Buczacki** potwierdzający zapisy od Rodowitego Pana **Jana Litwinowskiego** Starosty niegdyś trębowskiiego Rodzica naszego dla Kościoła litwinowskiego uczynione, tudzież **Jan** nazwiskiem **Skarbek** ze Szarańczuk, wszystkim teraz i potem będącym, którym o tem wiedzieć będzie należało, osnową niniejszego pisma oznajmiamy: iż w celu wyjednania zbawienia swego, przodków, dziatek i potomków naszych: a nadto gorącą przejęci miłością, pragnąc dzień sądu ostatecznego uczynki pobożnymi uprzędzić, i aby Kościół parafialny w **Litwinowie** kolatorstwa naszego w powiecie halickim a dycecyi lwowskiej na cześć Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny przez nas i przodków naszych założony i wzniesiony w pewne uposażony został dochody, iżby przy naszej i następców naszych pomocy a za Zbawiciela łaską Duchowni przy tym Kościele z kolei będący, o nasze, wszystkich przodków i potomków naszych tudzież o wszystkich Chrześcian zbawienie z większą ochotą modlić się, także cześć Boską pilnie i wytrwale odprawiać mogli: nagradzając przytem Wielebnego **Jana** z Wieniawy, dycecyi gnieźnieńskiej Kapłana należycie wyuczzonego a Kościoła **litwinowskiego** Plebana i Orędownika naszego gorliwość, którą nas sobie zniewolił, daliśmy mu i następnym wspomnionego Kościoła Plebanom łan ciągnący się od miasteczka **Litwinowa** do wsi zwanej Szumlany.

(D. n.)